

[Arbejdsministeren]

tid. Udgiften hertil skønnes på årsbasis til godt 400 mio. kr. i PL-niveau 1990.

En bestemmelse om, at der ikke kan ydes supplerende dagpenge til deltidsansatte i stat, amter eller kommuner, må imidlertid på grund af tilpasninger på arbejdsmarkedet forventes at medføre en besparelse af en væsentlig mindre størrelse, ligesom jeg ikke anser en sådan særregel for hensigtsmæssig.

Spm. nr. S 1193

Til *kommunikationsministeren* (3/9 90) af:

Glønborg (KRF):

»Hvilket grundlag har ministeren for at antage, at nogen offentlig myndighed vil undlade at sende informationer til de borgere, som frabejder sig at modtage reklamer?«

Begrundelse

I postvæsenets folder »Frit valg«, som er omdelt til private husstande, nævnes »Information fra stat, amt og kommune« i rækken af forsendelser, man muligvis ikke modtager, hvis man sætter et »Reklamer – nej tak«-skilt på døren. Hvis risikoen for at gå glip af disse informationer er rent hypotetisk, forekommer det uhensigtsmæssigt at nævne dem i en informativ brochure.

Svar (10/9 90):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Postvæsenet har i den udsendte folder nævnt de forskellige typer af materiale, som bliver udsendt adresseløst. Det har ikke været postvæsenets hensigt at gå ind i en vurdering af, hvilke typer forsendelser afsenderen vil sende ud til alle husstande. Denne afgørelse er alene afsenderens, idet postvæsenet kun optræder som distributør af forsendelserne.

Jeg er overbevist om, at langt de fleste afsendere af forsendelser indeholdende information vil vælge at sende forsendelserne til alle husstande. Information fra stat, amt og kommune vil derfor givet også blive sendt til alle husstande, men det er som nævnt alene afsenderens afgørelse.

I øvrigt tillader jeg mig at henvise til mit brev af den 4. november 1990 vedrørende besvarelse af spørgsmål nr. S 1180.

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Spm. nr. S 1194

Til *miljøministeren* (3/9 90) af:

Trøjborg (S):

»Hvad vil ministeren foretage sig, efter at det har vist sig, at der trods forbudet mod halmafbrænding stadig brændes masser af halm af på markerne?«

Begrundelse

Det er 5 år siden, halmafbrændingsforbudet, der trådte i kraft i år, blev varslet. Det kan derfor ikke komme som nogen overraskelse for nogen, at det er forbudt af afbrænde halm på markerne.

Imidlertid tyder de fortsatte afbrændinger på, at forbudet har været dårligt forberedt, og at samarbejdet mellem myndighederne og landbrugets organisationer er det dårligst tænkelige.

Det fremgår af omtale i en artikel fra Horsens Folkeblad den 1. september 1990, at overtrædelserne er til urimelig gene for de lokale myndigheder, der helt tydeligt mener, at de kan udføre mere konstruktivt arbejde end at løbe rundt med bødehæfter.

Det er også en uholdbar situation for landmændene, hvor nogle har anskaffet dyre halm-snitte m.m. og med nogen bitterhed må se andre anvende »tændstikmetoden«, fordi det er lettere og billigere, eller simpelt hen fordi de ikke magter investeringen i det nødvendige maskinelle udstyr.

Derfor vil jeg vide, hvad regeringen vil foretage sig for at løse opgaven. Vil miljø-, landbrugs- og energiministrene efter 5 års betænkningstid sammen med landbrugets organisationer planlægge en fornuftig udnyttelse af overskudshalmen som brændsel, celluloseproduktion, bedre udnyttelse i landbruget osv.

Det vil være forkert at lukke øjnene for problemet, som de ansvarlige ministre må have vidst ikke var løst ved halmafbrændingsforbudets ikrafttrædelse.

Svar (11/9 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Bekendtgørelse om forbudet mod markafbrænding af halm indeholder ikke noget absolut forbud.

Det er fortsat tilladt at